

но себе си е непонятенъ и остава да се проучава за бѣдеше. Когато се говори за любовта къмъ Бога, тази идея е отвлѣчена, непонятна. Хората казватъ: ами че какво нѣщо е любовъ къмъ Бога? Любовта къмъ себе си я разбираме, но какво нѣщо е любовъ къмъ Бога, ние не можемъ да разберемъ. Азъ ще ви опрѣдѣля какви сѣх отношенията на всичкитѣ видове любовъ, но какво нѣщо е сама по себе си тази велика любовъ, тя е необяснима. Какви прояви могатъ да се явятъ въ любовта къмъ себе си? Ти си богатъ, имашъ голѣмъ дворъ и си отглеждашъ кокошки, патки, пуйчици. Ставашъ сутринъ рано, забъркашъ имъ малко зобъ, нахранишъ ги, грижишъ се за тѣхъ, обикаляшъ ги по нѣколко пѣти на день. Всички тия сѣщества живѣятъ около тебе, повидимому ти минавашъ за тѣхенъ господаръ, и всички ти се радватъ. Тѣ мислятъ, че ги обичашъ. Обаче, единъ день, тѣй както ги наобикаляшъ, погледнешъ на една, на друга отъ тѣхъ, докато хвърлишъ око върху нѣкоя мазничка, приличничка кокошка и си казвашъ: тази ще ме развесели. Нали, най-послѣ, и азъ ще трѣбва да живѣя? Обиколишъ около нея 1—2 пѣти, докато я хванешъ, а тя мисли, че я обичашъ. Заколишъ я, занесешъ я на жена си и казвашъ: жено, мазничка е тази кокошка! Ще я опечемъ съ малко картошки, ще купимъ малко винце, ще извикаме и музиканти, ще поканимъ приятели на гости, та едно хубаво угощение ще си устроимъ! Тѣй върви животътъ. Това е любовъ! И вие, като наблюдавате, виждате, че като хванатъ тази кокошка, тя си покрѣеа малко, но нѣма законъ, който да я защитава. Турятъ ножа на гърлото ѝ, и тя